

Indskrænkning i Ministerens Magtstilling. Den ærede Minister udtalte, at ingen Landbrugsminister havde Fornøjelse af at chikanere Fiskerne. Nej, sikkert ikke, deri er jeg fuldstændig enig, men jeg er noget ængstelig for, at Forsøgene — og Ministeren lod jo ogsaa skinne igennem, at hvis det ikke var til Hinder for Forsøgene, vilde han ikke benytte denne Myndighed — skulle blive gjort paa en Maade, der generer Fiskerne. Fastholder Ministeren sin Stilling paa dette Punkt, vil jeg i allerhøjeste Grad beklage det. Jeg synes, at Udvalget er enig om at give Ministeren al den Magt og Myndighed, som det overhovedet synes rimeligt at give ham. Efter Loven forbydes Ilandbringelse af Undermaalsfisk, og Ministeren faar Ret til at forhøje Maalene, paa Rødspætter indtil 10 Tommer og paa andre Fiskearter [efter] Forgodtbefindende. Naar han endvidere faar Ret til at forbyde de to nævnte Vaad den halve Del af Aaret, synes jeg, det er tilstrækkeligt.

Det andet Ændringsforslag, med Hensyn til hvilket jeg var mindre tilfreds med Ministerens Udtalelse er Nr. 37 til § 44. At vi skulle byde Fiskerifogederne en Løn af 400 Kr., havde jeg ikke tænkt skulde fastholdes. Jeg troede, det var et Forslag, vi i dette Ting kunde faa forandret. At byde en Opsynsmand, en Politimand — som saadan skal han jo dog optræde — en Løn af 400 Kr. om Aaret, uden at han har Udsigt til, at det nogen Sinde kan blive højere! Jeg gad nok vide, hvad Respekt Fiskerne ville faa for den Mand, eller hvad Nytte han vil kunne gøre i sin Gerning. Jeg tror, det bliver lig Nul. Derfor vilde jeg meget beklage, om Ministeren paa dette Punkt vil fastholde sin Stilling. For øvrigt kan jeg ende min Henvendelse til Ministeren, som jeg begyndte, med en Tak for hans velvillige Udtalelser i det hele.

Jeg skal slutte med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Nibe (Kvist). Det forekommer mig, at han var højt oppe — meget højt oppe endog. Han begyndte med at sige, at jeg valgte mit Standpunkt efter, om det var til Gavn for Grundejerne eller ikke, medens han derimod vilde holde paa de egentlige Fiskere, de, som leve af Fiskeri. I sin Omtale heraf kom han til at sige, at jeg havde trukket et Stykke Papir op af Lommen og overrakt det til det ærede Medlem for Halvrimmen (C. Sørensen). Det er ganske rigtigt, at jeg overrakte ham et Stykke Papir. Det ærede Medlem spørger: Hvor

mon han har faaet det fra? Det skal jeg sige ligeud: Det laa paa min Plads i Morges og var til Fiskeriudvalget, og da det nu er kommet bagefter — det var et Andragende, som skulde være indleveret i Fiskeriudvalget —, maa jeg maaske med Formandens Tilladelse læse det op; det er kun faa Linier. Det lyder saaledes: „Undertegnede Erhvervsfiskere fra Sebbersund og Omegn anmode herved det ærede Folketingsudvalg for Saltvandsfiskeriloven om at faa det laasede Vand mellem Hals og Løgstør ophævet, saaledes at vi Fiskere faa Ret til at bruge Aalevaad paa nævnte Strækninger fra 1. Maj til 15. August“ — det er det, som mit Ændringsforslag gaar ud paa —. „Det laasede Vand har nu i en lang Aarrække været til stor Skade for os i vor Næring og uden Spor af Nytte for Fiskeriet, hvorfor vi haabe, at Laasningen maa blive hævet.“ Det er underskrevet med 21 Navne, der betegne sig selv som Erhvervsfiskere. Jeg har ikke Fornøjelsen af at kende dem, jeg er ikke kendt i den Egn, men, som sagt, Andragendet er til Fiskeriudvalget.

Det ærede Medlem for Nibe (Kvist) gjorde i samme Aandedrag opmærksom paa, at han i Fjor har indbragt et Andragende, der var underskrevet af adskillige Hundrede Fiskere. Men der tager det ærede Medlem grundig fejl. Efter den Fiskeriberetning, som bliver afgiven angaaende Aalefiskeriet i Danmark, viser det sig, at paa Strækningen mellem Hals og Løgstør var der i 1904 80 Fiskere — jeg gaar ud fra, at det Andragende, som det ærede Medlem har indbragt, var fra Folk, der bo mellem Løgstør og Hals — og 460, som have fisket noget i Ny og Næ. Efter Beretningen for 1903 har der kun været 74 fri Fiskere og 450 Lejlighedsfiskere, og i 1902 har der været 70 virkelige Fiskere mod 500 Lejlighedsfiskere. Efter Beretningen for den Del af Fjorden, som ligger Vest for Løgstør Grunde, var der i 1904 1356 Fiskere, i 1903 var der 1385 og i 1902 1329. Tallene paa Lejlighedsfiskere ere i de samme Aar henholdsvis 1280, 1250 og 1347. I den vestlige Del af Fjorden har Udbyttet i 1904 været 1,201,692 Kr., men i den østlige Del af Fjorden fra Hals til Løgstør Grunde har den kun været 99,580 Kr. Med Ruser er der her fisket for 53,700 Kr., med Vadeglib for 1,350 Kr., med Aalekroge for 11,000 Kr., og ved Aaleplom er der fisket for 1,150 Kr. Lægge vi det sammen, faa vi en Sum af 68,150 Kr., som Aalefiskeriet har indbragt. Og da der kun er fisket for i alt 99,000